

A decorative border of repeating floral motifs surrounds the text.

Крупець

Перехрестя доріг, річка з назвою Біла.
Ліс, що темним рядном прикриває село.
«Круг печей» в'ється дим, смолу топлять з коріння;
Кожен майстер тут знає своє ремесло.

На полях косарі косять жито в покоси,
Молодиці складають і в'яжуть снопи,
А дівчата коноплям розчісують коси,
Готують на пряжу і на полотно.

Стоїть край села Свято – Троїцька церква,
Поряд із нею єзуїтський костел.
На штучному острові панські хорони,
Які прикрашає одноголовий орел.

Ось нова світлина приміщення школи,
За різних часів в різних кінцях села.
Стоїть дівтора, вчитель з ними говорить:
Мабуть, закликає у царство добра.

Поглянь, любий друже, минуле послухай!
Коріння своє віднайти! Збережи!
Непросто ж так виник, розвинувся Крупець,
Непросто минуле нас манить сюди!

Життя людини – Своєрідний атом
У неосяжній вічності буття.
Жива іскринка, що зросла багаттям
І зникла, догорівши до кінця.

Василь Ярмусь